

Prof. Jan Szczypka
Akademia Sztuk Pięknych w Gdańsku
Wydział Rzeźby i Intermediów

Gdańsk, 27.03.2021

Prof. UMK dr hab. Joanna Kucharzewska
Dziekan Wydziału Sztuk Pięknych
Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu

Recenzja dorobku artystycznego, naukowego, pedagogicznego i organizacyjnego dr Sebastiana Mikołajczaka, sporządzona w związku z postępowaniem o nadanie stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie sztuki w dyscyplinie sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki.

Recenzja sporządzona na podstawie pisma Dziekana Wydziału Sztuk Pięknych Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu z dnia 8 lutego 2021 roku, informującego mnie o powołaniu przez Radę Doskonałości Naukowej mojej osoby na recenzenta ww. postępowaniu.

Do zrecenzowania otrzymałem dokumentację Kandydata zawierającą:

1. Wykaz oraz dokumentację dorobku artystycznego wybranych prac z lat 2010-2020
2. Działalność dydaktyczną z dokumentacją fotograficzną wybranych prac studentów
3. Autoreferat w języku polskim i angielskim z ilustracjami wskazanymi do oceny prac
4. Katalog *Sebastian Mikołajczak Medale i Monety* wydany w 2018 roku.
5. Pełną dokumentację wymienioną w punktach 1-4 w wersji cyfrowej.

Sztuka to wielkie ucho i wielkie oko świata: słyszy i widzi – i ma zawstydzić, drażnić, budzić sumienie. Ten cytat Josepha Conrada, który odnalazłem w autoreferacie, w moim przekonaniu w sposób niezwykle precyzyjny trafia w charakter twórczości dr Sebastiana Mikołajczaka, którego wrażliwość niczym seismograf wykrywa najdrobniejsze drgania cywilizacyjnych i społecznych zagrożeń, by przestrzec, być może zapobiec, albo przynajmniej pobudzić do refleksji.

Sebastian Mikołajczak studiował na Wydziale Sztuk Pięknych Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu na specjalizacji – rzeźba. Dyplom z wyróżnieniem obronił w 2005 roku. Stopień naukowy doktora sztuki w dziedzinie sztuk plastycznych w dyscyplinie sztuki piękne, został mu nadany uchwałą Rady Naukowej Wydziału Sztuk Pięknych Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu w październiku 2010 roku. Rozprawa doktorska nosiła tytuł: „Oniryzm jako temat w sztuce”. Promotorem pracy doktorskiej Pana Sebastian Mikołajczaka była prof. Joanna Bebarska UMK w Toruniu, a recenzentami: dr hab. Hanna Jelonek, prof. ASP w Warszawie oraz dr hab. Iwona Langowska, prof. UMK w Toruniu.

TWÓRCZOŚĆ MEDALIERSKA

W twórczości dr Sebastiana Mikołajczaka znajdujemy zakres tematów, które są dla niego szczególnie ważne. Tematy te w formie medali, jak również coraz częściej w formie „obiektów medalierskich”, tworzą otwarte cykle. Mitologia, historia, kultura, sztuka, cywilizacja, czy też zagadnienia społeczno-polityczne, to obszar zagadnień, dla których poszukuje plastycznych środków wyrazu. Filozoficzno - refleksyjna postawa artysty sprawia, że medalierskie komentarze do wymienionych zagadnień, stają się „życiowymi przemyśleniami”, formułowanymi w sposób zwięzły, komunikatywny, z pozoru bardzo prosty.

Mimo braku jednoznacznej deklaracji artysty w tej kwestii, formą autonomicznej wypowiedzi, w której moim zdaniem artysta najpełniej się realizuje jest medal, ale w formule dalece przekraczającej tradycyjne pojęcie klasycznego krążka. Sebastian jest rzeźbiarzem o niezwykle kreatywnej wyobraźni, która zdaje się nie obawiać, że kiedykolwiek zbliży się do granic, wyczerpujących formułę artystycznej wypowiedzi w tej kategorii. Wbijając cyrkiel w płaszczyznę, na której zaledwie mającą jakieś projektowane linie, zastanawia się, gdzie i kiedy zaczyna się medal i od jakiego momentu staje się on czytelnym komunikatem. Innym razem sugeruje jakoby medal był wagową sumą, na którą składają się: kompozycja, oryginalność koncepcji, materiał, estetyka i technika, jak w pracy z 2015 roku o tytule *Recepta na medal*. Sebastiana interesuje medal w pojęciu globalnym. W tym celu bada kondycję sztuki medalierskiej na świecie, a jednym z narzędzi badawczych staje się wyjątkowo interesujący *International Medallist Project*, którego jest inicjatorem i koordynatorem. Po przestudiowaniu tematu, snuje refleksję nad kondycją tej kategorii sztuki, a wnioski wyraża w pracy *Medal w globalnym świecie* z 2010 roku. W odlanym w aluminium krążku z zaworkiem, uzyskuje miękkość „gumowego termoforu” sugerując, że ze światowego medalu nieco „zeszło powietrze”. Jego dorobek i osiągnięcia w tej dziedzinie świadczą o tym, że udało mu się światowy medal „dopompować”.

Dr Sebastian Mikołajczak jest mistrzem krótkiej, skondensowanej formy i mimo ograniczeń wynikających z formatu, jest w stanie w tym niewielkim krążku, jak w skompresowanym pliku zawrzeć szereg zakodowanych treści. Jego prace mają magiczną siłę działania poza samym artefaktem. Są jakby zapalnikami, uruchamiającymi intelekt odbiorcy i powodują, że odbiór eksploduje treścią dopiero w jego wyobraźni. Ogranicza treść do minimum i jak przystało na solidnego medaliera, w sposób mistrzowski, zawsze dba o wzajemną relację dwóch stron medalu. Szczególnie jest to widoczne w ażurowych pracach, w których pojawiają się wspólne dla awersu i rewersu elementy. Mam tu na myśli takie realizacje jak: *600-lecie chrztu Żmudzi* z 2014 roku, *Głos dla kobiet* z 2017 roku, czy dwa medale z roku 2018 o tytułach *Iluminacja* i *Filar epoki*. Szczególny rodzaj medali Sebastiana to także realizacje w szkło, dopełnia grawerowanym rysunkiem lub tekstem. Przezroczystość materiału ukazuje nam niejako awers i rewers równocześnie, pozwalając odczytać treści, zawarte na dwóch stronach medalu. To bardzo ciekawy eksperyment. To dowód na to, że w sztuce nadzwyczajne jest tylko to, co wykracza poza standardy, a twórczość Mikołajczaka taka właśnie jest. Otwarty na eksperymenty artysta, nieustannie szuka nowych środków wypowiedzi, do których dostosowuje materiały, techniki i opracowuje nowe technologie. Jest przy tym tytanem pracy o czym świadczy nie tylko ilościowy, ale przede wszystkim jakościowy dorobek. Za swoją twórczość medalierską otrzymuje szereg nagród. Najważniejszą z nich jest odznaczenie *Medallist Honoris Causa*, za szczególne zasługi w dziedzinie sztuki medalierskiej przyznane przez profesora Bogomila Nikolova z Narodowej Akademii Sztuk Pięknych w Sofii, podczas kongresu FIDEM w Kanadzie

w 2018 roku. Trzykrotnie zdobywa nagrody główne na Międzynarodowych Sympozjach Medalierskich w Telszach na Litwie, a w 2016 roku wyróżnienie w Międzynarodowym Konkursie Medalierskim „Boris Schatz” w Izraelu. W 2020 roku otrzymuje także nagrodę główną w konkursie medalierskim "Czas ucieka wieczność czeka."

PROJEKTOWANIE MONET

Drugim ważnym nurtem twórczości dr Sebastiana Mikołajczaka jest projektowanie monet. W stosunku do medalu, na tym polu istnieje szereg projektowych i technologicznych obwarowań utrudniających pracę artysty. Z góry narzucony i określony temat, techniczny rygor na wszystkich etapach powstawania monety, bardzo niski relief, dzielenie powierzchni rzeźbiarskiej z emitentem, to zdecydowanie może zniechęcić. Nietrudno zauważyć, że doświadczenia formalne z zakresu medalierstwa – mam tu na myśli coraz większe angażowanie przestrzeni trójwymiarowej – artysta próbuje zaanektować w obszar projektowania monet. Po pierwsze zaprzecza potocznemu pojęciu, że moneta zazwyczaj jest okrągła. Z powodzeniem stosuje nie tylko inne geometryczne, ale także bardziej wyszukane kształty. Widać też, jak w kolejnych realizacjach walczy o poszerzenie powierzchni rzeźbiarskiej, zmierzając od płaskiej monety do „obiekty monetarnego” (jak nazywa swoje monety o zdecydowanie przestrzennych walorach). W roku 2015 projektuje i wykonuje piękną, w pełni trójwymiarową monetę *Leonardo da Vinci*, w kształcie otwartego sześcianu. Rzeźbiarzowi udaje się pozyskać aż 12 płaszczyzn, na których widnieją pięknie modelowane motywy z wybranych rycin i obrazów Leonarda. Wyrzeźbić w płaskim reliefie tajemniczy uśmiech Giocondy? - to wyzwanie godne największych mistrzów. Podziwiam anatomicznie poprawne przedstawienia, jakość detali, piękną dłoń Damy z łasiczką i mistrzowsko wyrzeźbioną na trzech ścianach wnętrza sześcianu - Ostatnią Wieczerzę. Taką nietypową, przestrzenną monetą jest też 5 dolarówka *Genesis: Creation of the World*, w której wygospodarował aż siedem półkolistych płaszczyzn, by opowiedzieć na nich historię stworzenia świata.

Osiemnaście nagród przyznanych w latach 2013-2020, w konkursach Narodowego Banku Polskiego za projekty monet kolekcjonerskich i obiegowych, liczne nagrody w konkursach międzynarodowych, w tym Centralnego Banku Estonii, Irlandii i innych zagranicznych instytucji, tytuł „najbardziej inspirującej monety świata” w prestiżowym konkursie numizmatycznym *Coin of the Year*, to zaledwie kilka przytoczonych przeze mnie, ale jakże niezwykle prestiżowych nagród, które są niezbitym dowodem uznania dla twórczości Sebastiana Mikołajczaka. Przy czym należy pamiętać, że twórczość ta jest stale weryfikowana przez światowe organizacje i autorytety, przy okazji aktywnego udziału w międzynarodowych konkursach i wystawach.

Kolejnym potwierdzeniem talentu i jego pozycji w świecie sztuki, jest zakup prac do prestiżowych kolekcji takich jak: British Museum w Londynie, Narodowe Muzeum Carskie Sioło w Sankt Petersburgu, Muzeum Monet i Medali w Kremnicy, Irlandzkie Muzeum Narodowe w Dublinie, Narodowe Muzeum Litwy w Wilnie, a także do wielu innych zagranicznych i polskich muzeów.

DYDAKTYKA

Pedagogiczne angażowanie dr Mikołajczaka w wielu pracowniach uczelni, jest dowodem Jego profesjonalizmu. Przez wieloletnie doświadczenie, wypracował własne metody pedagogiczne, by umiejętnie przekazywać doświadczenie zawodowe. Merytoryczne przygotowanie,

odpowiedzialność za powierzone mu zadania, uniwersalność, a także fascynacja różnymi materiałami i znajomość technologii, to cechy, które pozwalają mu bez zarzutu spełniać powierzone obowiązki pedagogiczne z zakresu medalierstwa, małej formy, rzeźby, rekonstrukcji czy konserwacji. Pod jego okiem realizowane są prace w technikach odlewniczych, drewnie, kamieniu, ceramice, stiuku, jak również zaprawach cementowych.

Na kierunku Rzeźba współprowadzi z prof. Joanną Bebarską Pracownię Medalierstwa i Małej Formy Rzeźbiarskiej. W ramach tej pracowni, prowadzi również Unikatowe Techniki Medalierstwa dla studentów I roku. Kolejnym przedmiotem jest Proseminarium Rzeźbiarskie, polegające na indywidualnych konsultacjach i korektach przy zaproponowanym przez studenta projekcie artystycznym. Ponadto recenzuje prace magisterskie oraz pełni funkcje promotora. Z dołączonej dokumentacji prac studenckich wynika, że zajęcia są prowadzone na wysokim poziomie merytorycznym i artystycznym. Tematami reliefów są: martwa natura, portret, architektura. W programie są też zadania, przygotowujące do projektowania medalu bitego. Bardzo ciekawe koncepcyjnie i materiałowo są rezultaty zadania *Szachy*. Prace studenckie są dobrze zakomponowane, mają klarowne koncepcje i są rzeźbiarsko poprawne.

Na kierunku Konserwacja i Restauracja Dzieł Sztuki, na Specjalności Konserwacja i Restauracja Elementów i Detali Architektonicznych, prowadzi przedmiot Rzeźba i Kopia. Ale na tym nie kończą się jego obowiązki. W ramach Specjalności Konserwacja i Restauracja Malarstwa i Rzeźby Polichromowanej, prowadzi wg autorskiego programu przedmiot - Podstawy rekonstrukcji snycerskiej, przygotowujący studentów do profesjonalnej pracy na zabytkowych obiektach, zgodnie z wszelkimi wymogami w tym zakresie. Sebastian wielokrotnie brał czynny udział w licznych realizacjach rekonstrukcji i renowacji obiektów z drewna oraz brązu, służąc swoją wiedzą i wieloletnim doświadczeniem. Jednak poza poprawnie wykonanymi detalami architektonicznymi i wprawkami snycerskimi, trochę trudniej mi się odnieść do efektów pracy pedagogicznej na tym kierunku, szczególnie jeżeli chodzi o kopie. Dokumentacja fotograficzna niewątpliwie pięknych kopii w brązie, ceramice, stiuku, piaskowcu czy drewnie niewiele mi daje, ponieważ nie mam dokumentacji porównawczej. Znając jednak kompetencje artysty, precyzyjne oko, znajomość technologii i talent pedagogiczny, nie mam powodu wątpić w ich jakość.

DZIAŁALNOŚĆ ORGANIZACYJNA I POPULARYZATORSKA

Na rzecz uczelni dr Sebastian Mikołajczak pełni wiele obowiązków organizacyjnych. Jest członkiem Rady Programowej Kierunku Rzeźba, prowadzi warsztaty rzeźbiarskie dla kandydatów na studia, przygotowuje prezentacje podczas Dni Otwartych. Bierze też czynny udział w ciałach eksperckich, dwukrotnie był członkiem Kapituły Nagrody im. Tymona Niesiołowskiego. Jest również administratorem strony internetowej Kierunku Rzeźba. Za liczne zasługi dla Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu, otrzymał szereg nagród Rektorskich, w tym aż dwie w 2020 roku.

Jednym z wielu wymogów stawianych kandydatom do uzyskania habilitacji, jest informacja o wykazywaniu się istotną aktywnością naukową albo artystyczną, realizowaną w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej. Ten obszar Sebastian wypełnia wieloma znaczącymi aktywnościami. W latach 2013-2018 przeprowadza pięć edycji tematycznych warsztatów w ramach Toruńskiego Festiwalu Nauki i Sztuki. Od roku 2016 ma stałą ekspozycję „Twórca i produkcja pieniądza” w Centrum Pieniądza NBP, której towarzyszy zrealizowany z jego udziałem film, prezentujący pracę nad projektem monety.

Niezwykle znaczącym działaniem na arenie międzynarodowej jest zapoczątkowany w roku 2009 *International Medallic Project*, skierowany do uczelni artystycznych z różnych krajów świata, które w swych programach uczą sztuki medalierskiej. Jego celem jest badanie tendencji rozwoju współczesnej sztuki medalierskiej na świecie. Bardzo ciekawa, wymyślona przez Mikołajczaka jest formuła tego projektu. Oparta w dużym stopniu o internetowy kontakt, szczególnie w obecnej, pandemicznej sytuacji, zdaje się być niezagrażona. Podczas 12 edycji tego projektu swoje prace zaprezentowało łącznie 1543 uczestników z uczelni artystycznych m. in. Bułgarii, USA, Turcji, Japonii, Meksyku, Izraela, Niemiec, Chorwacji, Portugalii, Hiszpanii, Litwy, Łotwy, Węgier i Polski.

Jest jeszcze jedno niezwykle prestiżowe wydarzenie międzynarodowe w życiorysie artysty. W lutym 2020 roku został zaproszony przez profesora Shinji Miyasaka z Art & Design, University of Tsukuba w Japonii, gdzie przeprowadził warsztaty medalierskie w Tsukuba i w Tokio. Warsztatom towarzyszyły prezentacje twórczości własnej.

DZIAŁALNOŚĆ WYSTAWIENNICZA

Sebastian Mikołajczak należy do niezwykle aktywnych i pracowitych artystów. Swoją twórczość prezentował na 7 wystawach indywidualnych, 30 ogólnopolskich i 126 zagranicznych, z czego 3 wystawy indywidualne, 22 ogólnopolskie i aż 96 zagranicznych, odbyło się po uzyskaniu stopnia doktora. Działalność wystawiennicza, szczególnie wzmożła się w ostatnich latach i dotyczy przede wszystkim prezentacji zagranicznych. Wiele z nich, to cykliczne wystawy medalierskie, organizowane w ramach sympozjów i działalności organizacji FIDEM, oraz wystawy konkursowe, związane z projektowaniem monet. Dołączony w dokumentacji wykaz miejsc i galerii jest imponujący i swoim zasięgiem obejmuje praktycznie cały świat: Japonia, USA, Kanada, Izrael, Anglia, Niemcy, Portugalia, Finlandia, Holandia, Rosja, Bułgaria, Estonia, Ukraina, Litwa, Łotwa, Słowacja.

Wystawy indywidualne po uzyskaniu stopnia doktora, w tym dwie zagraniczne, odbyły się w trzech znaczących galeriach. W 2018 roku w Muzeum Okręgowym im. Leona Wyczółkowskiego w Bydgoszczy, odbyła się retrospektywna wystawa prezentująca wybrane prace z zakresu projektowania monet i medali z lat 2005-2018. Wystawa nosiła tytuł: *Sebastian Mikołajczak Monety i medale*. Na niezwykle starannie przygotowanej wystawie, którą miałem przyjemność widzieć osobiście, autor zaprezentował 87 monet i 77 medali oraz 9 złotych monet. Prace były zestawione w kilku grupach tematycznych i świetnie ukazywały bogaty i zróżnicowany dorobek. Druga indywidualna, autorska wystawa retrospektywna pt. *Sebastian Mikołajczak AVERZ/REVERS*, odbyła się w 2019 roku w Muzeum Monet i Medali Narodowego Banku Słowacji w Kremnicy. Tam artysta zaprezentował 200 prac, wśród których znalazły się monety i medale z bydgoskiej wystawy, a także prace ze zbiorów muzealnych Słowacji i Litwy. Trzecia wystawa *Sebastian Mikołajczak THE WORLD* odbyła się w roku 2019 i miała miejsce w prestiżowej galerii - Medialia Gallery w Nowym Jorku.

DZIEŁO HABILITACYJNE

Jako osiągnięcie artystyczne do oceny, dr Sebastian Mikołajczak wskazuje wybrane prace z dziedziny medalierstwa, oraz wybrane prace z dziedziny projektowania monet.

Z pierwszego cyklu „Świat” pochodzi praca „Światowa ruletka” z 2014, której przesłaniem jest odniesienie losów świata do losowości gry hazardowej. Stalowa kulka, przemieszczająca się po powierzchni znaków odnoszących się do religii, ekonomii, eksploatacji zasobów oraz do

rożnych zagrożeń, w tym epidemiologicznych, to bezpośrednie nawiązanie do ruletki. Teoria o funkcjonowaniu świata wg ludzkich reguł, zostaje przez artystę poddana w wątpliwość, a obecna sytuacja epidemiologiczna na świecie, wobec której wszelkie reguły są zawodne, pokazuje, jak niezwykle trafna i aktualna jest jej wymowa. Główny motyw kolejnej pracy „Iluminacja”, stanowi anonimowa, wykonana azurem sylwetka człowieka. Na awersie postać ta wpatruje się w płomień ogniska, na rewersie zaś ta sama postać wpatruje się w ekran telefonu. Umiejętnie przetarta patyna, podkreśla efekt iluminacji w centralnej części medalu. Ognisko od zarania ludzkości miało magiczną moc: ogrzewało, służyło kontemplacji, sprzyjało budowaniu relacji z drugim człowiekiem. Czy telefon komórkowy może te relacje zastąpić? Artysta stawia pytanie - jaki wpływ na międzyludzkie relacje mają nowoczesne narzędzia komunikacji? Dziś często obserwujemy, siedzących obok siebie ludzi, którzy nie nawiązują ze sobą żadnej relacji i są skupieni wyłącznie na ekranach swoich telefonów. Siła wymowy tej pracy i niezwykle trafnie zobrazowany problem przy pomocy bardzo lapidarnej formy, zwróciły uwagę kolekcjonerów sztuki. „Iluminacja” jest jedną z trzech prac z cyklu „Świat”, zakupionych do kolekcji British Museum w Londynie. W kolejnej pracy „Tożsamość I” z roku 2017, autor pyta o tożsamość człowieka w dobie powszechnej unifikacji, narzuconych wzorców, modowych trendów, schematów. Medal przedstawia postać oplecioną pasami tkaniny, na których widnieją nazwy czołowych, odzieżowych marek. Kompozycja wyraźnie nawiązuje do mumii, których ciała zawijano w nasączone odpowiednimi substancjami bandażem. W tym samym roku powstała praca „Tożsamość II”, w której autor stawia pytanie o znaczenie tatuażu we współczesnej kulturze. Wobec faktu, że co piąta osoba w Europie posiada tatuaż rodzi się pytanie - czy to element, stanowiący o odrębności czy o przynależności? „Raport o stanie świata 2015 – Matrioszka”, to medal o wymowie politycznej, odnoszący się do aneksji Krymu przez Rosję. Płaszczyna awersu medalu przedstawia charakterystyczną w kształcie kręglu, rosyjską zabawkę, której ludowy strój, został przyozdobiony tym razem ornamentem inspirowanym militariami. Rewers medalu przedstawia spód matrioszki, na którym widnieje kontur mapy Ukrainy z anektowaną częścią Krymu. To subtelna praca, która działa niemal abstrakcyjnie, a dopiero po dłuższej analizie odkrywa zakodowaną w niej treść. W wielu realizacjach medalierskich rzeźbiarza awers i rewers należy rozważać jako odniesienie do teraźniejszości i przeszłości. Tak odczytuję również kolejny medal Mikołajczaka „Conditio humana”, odnoszący się do afer dopingowych w sporcie, które zdrową rywalizację zastąpiły niezdrowym wyścigiem firm farmaceutycznych o lepszy wynik. Sylwetka biegającego atlety o wyraźnie antycznych rysach, to motyw z awersu. Rewers zaś stanowi sylwetę w podobnym układzie i ruchu, ale zbudowaną z tabletek. Na tym prostym, ale jakże trafnym zestawieniu artysta buduje wypowiedź znacznie szerszą. Można ją zrozumieć też w ten sposób, że aktywność fizyczną i jej prozdrowotne dobrodziejstwa dla organizmu, dziś z lenistwa zastępujemy garścią tabletek, które w cudowny sposób spalą tłuszcz, wyrzeźbią sylwetkę i zbudują masę. Ostatnią pracą z cyklu „Świat” jest medal zrealizowany w 2019 roku o tytule „Świat dziecka”. Artystę poruszył wstrząsający raport *Amnesty International*, dotyczący sytuacji dzieci zaangażowanych w konflikty zbrojne na świecie. Kompozycyjnie artysta nawiązuje do pracy „Iluminacja”, tworząc na podobnej zasadzie wspólną dla awersu i rewersu część, stanowiącą ażurowy kontur postaci dziecka. Po jednej stronie medalu, sylwetce dziecka towarzyszą atrybuty, odnoszące się do znamiennej dla wieku bez trosk zabawy, po drugiej zaś stronie zabawki zastępują militaria. To mocna praca i być może z powodu tematu i kompozycji (dziecko + baloniki) kojarzy mi się nieco z opartymi na ideologii pacyfistycznej dziełami Banksy’ego.

technikę zdobienia, druk UV, tampondruk, druk cyfrowy, mikrodruk, wstawki z bursztynu i kryształów, kod QR. Oprócz polskich emitentów, emitentami numizmatów i monet są banki Irlandii, Nowej Zelandii, a nawet Kamerunu. Świadczy to nie tylko o bardzo szerokich, międzynarodowych kontaktach artysty, ale przede wszystkim o światowym poziomie, jaki osiągnął w tej unikatowej dziedzinie, dzięki swojemu talentowi i ciężkiej pracy.

PODSUMOWANIE

Dr Sebastian Mikołajczak jest artystą w pełni ukształtowanym, o własnym rozpoznawalnym stylu, konsekwentnie realizującym od lat swoje artystyczne plany. Należy też do artystów niezwykle utytułowanych. Posiada w swoim dorobku liczne krajowe i międzynarodowe nagrody i wyróżnienia w kategorii medalierstwa i sztuki monetarnej, a jego osobisty wkład w rozwój tych dziedzin na polu międzynarodowym jest faktem bezspornym. Przełomowe realizacje w kategorii medalu i sztuki monetarnej, nie obeszły się bez echa zarówno w Polsce jak i zagranicą, czego wynikiem jest zakup jego prac do wielu prestiżowych krajowych i zagranicznych kolekcji.

KONKLUZJA

Nie sposób odnieść się w recenzji do wszystkich wątków bogatej twórczości artysty. Skupiłem się zaledwie na wskazanych dziełach, które bez wątpienia potwierdzają, że Kandydat wnosi w obszar sztuki znaczący dorobek, potwierdzony wieloma międzynarodowymi sukcesami. Nie mam też wątpiwości, że spełnia wszystkie ustawowe wymogi stawiane w postępowaniu awansowym z zakresu sztuki.

Jakość dorobku artystycznego, wspaniała, autonomiczna twórczość, osiągnięcia dydaktyczne, organizacyjne, liczne nagrody międzynarodowe, krajowe, w tym również Rektorskie - w pełni uzasadniają starania dr Sebastiana Mikołajczaka o nadanie mu stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie sztuki w dyscyplinie sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki.

Z poważaniem

Prof. Jan Szczyпка

